

Mistrovství Evropy mládeže - Edinburgh, 14. – 15. 6. 2014

Letošní Mistrovství Evropy mládeže v lezení na obtížnost a rychlost se konalo ve skotském Edinburghu - v jednom z nejlepších lezeckých center na světě, se zkušenými pořadateli a výbornou atmosférou. Výborné byly i výkony českých reprezentantů, díky tomu jde o nejúspěšnější mládežnické ME pro české barvy v historii. Přesto však nelze říci, že by našim závodníkům přálo štěstí...

Velká očekávání vzbuzovali po úspěších z EYC v Imstu chlapci kategorie B (14 – 15 let). Kuba Konečný si ovšem z Imstu kromě skvělého debutu přivezl i zlomenou ruku, a tak se musel se šancí na boj o další dobrý výsledek rozloučit. Další naši lezci ho ale nechtěli zarmoutit a v kvalifikacích nenechali nic náhodě – Vojta Vlček s jistotou dolezl v první cestě do stropu pár kroků od topu a po první kvalifikaci byl na 5. místě. Vojta Trojan se o něco hůř vyrovnal se silovou pasáží, ale průběžná 11. pozice pořád znamenala naději na finále. Honza Kendík neměl štěstí na los, do první cesty nastupoval jako úplně první závodník a nemohl se tedy poučit od ostatních, což je pro cestu lezenou flash velká nevýhoda, ale Honza nepříznivý los, menší výšku i sílu nahradil technickou vyspělostí a bojovností, což mu vyneslo po první kvalifikaci 22. příčku.

Ve druhé kvalifikační cestě se všichni naši lezci dokázali zlepšit – Vojta Vlček v ní skončil na děleném 3. místě, Vojta Trojan dolezl úplně stejně, ale rozhodčí mu i přes protest nepřiznali plus, které mu náleželo, takže v oficiální výsledkové listině byl ve druhé cestě 8., Honza Kendík pak figuroval na 20. pozici. V součtu obou kvalifikací to pak znamenalo pro Vojtu Vlčka 4. místo, Vojta Trojan byl 9. a Honza Kendík 22. – tedy dva finalisté a solidní bodované umístění.

Do finále, které je obvykle desetičlenné, zde postoupilo vzhledem k rovnosti výkonů lezců jedenáct, českou výpravu ale víc než počet finalistů zajímaly medailové šance, které se vzhledem k minulým závodním výsledkům přece jen víc připisovaly jihlavskému Vojtovi, tedy Vlčkovi. Ten překvapil už před začátkem finále, když mi v izolaci oznámil, že asi poleze bez kalhot, ne snad na protest proti novému pravidlu IFSC o povinných reprezentačních kalhotách, které všem komplikuje život, ale proto, že je někde zapomněl. Kalhoty se podařilo najít a s pomocí JURY prezidenta i včas doručit do izolace, takže se nudistický výstup nakonec nekonal.

První dva finalisté spadli v boulderu, kde bylo nutné správně vyřešit sekvenci rukou, a česká výprava s obavami očekávala, jak si s tím poradí liberecký Vojta Trojan. Ten ale problém přečetl bez zaváhání, a pak se silovými kroky proboujel až k životnímu úspěchu – jeho výkon znamenal nakonec celkově vynikající 6. místo, jímž určitě potěšil i svou trenérku Elišku Karešovou. O to větší naděje v tu chvíli vzbuzoval Vojta Vlček, a když se úvodní pasáží doslova prošel, leckdo už slyšel cinkat medaili. Pak Vojta dokráčel ke zmíněnému boulderu, rovněž bez zaváhání do něj vlezl rukama obráceně, a neměl pak šanci v přepadu nepatrný chyt udržet. Přesto je jeho celkové 9. místo výborným výsledkem, i když Vojtu za daných okolností pochopitelně nijak nenadchlo.

Mezi dívkami v kategorii B jsme měli jedinou zástupkyni. Veronika Peltrámová v první cestě nenechala nikoho na pochybách, že na finále má – dlouhá technická cesta totiž kromě lezeckých obtíží měla ještě jedno úskalí, a to byl časový limit. Závěr cesty totiž vyžadoval trpělivé řešení, takže několik závodnic buď překročilo stanovený čas, nebo spadly proto, že uspěchaly krok. Veronika to však zvládla skvěle takticky, cestou se doslova proběhla a v závěrečné pasáži, kde většina soupeřek bojovala o vteřiny, pak měla k dispozici minuty a bez problémů cestu topovala. Ve druhé cestě ji trochu zaskočily oblity ve stropě a obsadila v ní 11. místo, ale v součtu obou kvalifikací to znamenalo 9. příčku, a tedy postup do finále.

Finálovou cestu lezla Veronika s převahou, pak ale v místě, kde neměla lezecký problém, udělala drobnou chybu nohama, ty jí vypadly a chyty se bez nich už nedaly udržet. Cesty na mezinárodních závodech se lezou po nesrovnatelně horších stupech, než jsou lezci zvyklí u nás, a závodníkům nejmladších kategorií právě zkušenosti s takovými cestami chybějí. Veronika tak potvrdila umístění z kvalifikace a celková 9. pozice mezi nejlepšími evropskými lezkyněmi je vynikající.

Ve vyšších kategoriích (A 16 – 17 let, Junioři 18 – 19 let), které už mohou soutěžit s dospělými, se opět sešla silná konkurence závodníků, úspěšných ve světovém poháru.

V kategorii A si svou porci směly vybrala Eliška Vlčková. Do první kvalifikační cesty, která vedla atypicky v prostřední části položeným profilem, byla nalosována jako 4., takže měla minimální šanci poučit se od přechozích závodnic, pak se zasekla v rajbasu ve střední části, kde nechtěla udělat chybu a tak se několikrát vracela. Chybu neudělala, ale ztratila tak spoustu času, a i když se ve zbytku cesty snažila ztrátu dohnat, rozhodčí ji pro překročení časového limitu zastavili dva chyty pod topem, když už bylo jasné, že by cestu bez problémů dolezla. Nakonec jí započítali ještě o chyt méně, takže po první cestě byla nakonec na dělené 16. pozici. Ve druhé cestě bojovala s řadou drobných chyb, což jí vyneslo dělené 13. místo v cestě, ale vzorec pro výpočet pořadí byl tentokrát více než nepříznivý – dělená 16. a 13. příčka vytvořily dohromady celkovou 17. pozici, což je sice solidní výsledek, ale když Eliška zjistila, že kdyby první cestu stihla dolézt, stačil by jí výkon z druhé cesty na postup do finále z 8. místa, nedalo se říci, že má radost.

Další naše dvě reprezentantky v této kategorii, Jana Vincourková a Veronika Scheuerová, doplatily v první cestě právě na zmíněný rajbas, ve druhé pak skončily shodně v kroku, který stavěči zcela neodhadli, protože v něm spadlo 16 závodnic. Celkově to znamenalo pro Janu Vincourkovou 31. a pro Veroniku Scheuerovou 34. příčku.

V kategorii A jsme měli 4 zástupce, na které čekaly silově náročné cesty. V té první si nejlépe vedli Petr Kliger a Vojta Sedláček, kteří se v ní rozdělili o 25. místo, když těžké místo řešili raději na jistotu a v důsledku toho už nedokázali odlézt z oblé struktury. Kubu Dvouletého zastavila silová vytrvalost na 29. místě a Honzu Doseděla silové kroky vysloveně rozhodily, nechal si několikrát vypadnout nohy a nakonec to znamenalo 40. místo po první kvalifikaci. Ve druhé cestě lezl výborně Petr Kliger. Na struktuře si bez problémů sklepal, ale při odlezu mu z dřevěné struktury sjela ruka v poslední fázi kroku – celkově to stačilo na 26. místo. Vojta Sedláček byl nakonec 30., Kuba Dvouletý udělal ve druhé cestě zbytečnou chybu – celkově 34. místo, Honza Doseděl se ve druhé cestě naopak zlepšil, což ho posunulo na výslednou 37. pozici.

Naše jediná juniorka Tereza Svobodová si smělu vybrala už necelé dva týdny před závody – na tréninku si natrhla šlachu a vazy v kotníku. Přestože nohu nemohla vůbec zatížit a chodila o berlích, rozhodla se nastoupit. O berlích tedy došla na místo, kde se závodníci navazovali, tam berle odložila a nastoupila do cesty. V první převislé silové kvalifikační cestě i s tímto handicapem dokázala vybojovat 12. místo a naděje na finále žila! Druhá kvalifikační cesta vedla částečně rajbasem, kde Tereza předvedla neuvěřitelný výkon, když některé kroky po špatných chytech téměř přeshybovala, dostala se až do stropu, kde zapomněla, že do určitých pozic dávat špičku prostě nemůže a bolest ji dál nepustila – 17. místo ve druhé kvalifikaci, celkově pak 15. příčka, tedy nejlepší umístění z našich lezců ve starších kategoriích.

Mezi juniory se představili tři čeští reprezentanti. Martin Jech, poučen z Imstu, nastoupil do první cesty bez přehnaných ambicí, lezl výborně a 17. místo po první cestě byl dobrý základ. Ve druhé silovější cestě lezl ještě lépe, zastavila ho až přelesená pozice pro cvaknutí expresky – snažil se to ještě vyřešit, ale v tak těžkém místě, kam už většina závodníků vůbec nedolezla, to už nešlo, přesto jeho výkon ve druhé kvalifikaci znamenal vynikající 14. místo. Pak ovšem opět, stejně jako u Elišky, nepříznivě zafungoval geometrický průměr pro výpočet pořadí – 17. a 14. místo daly Martinovi dohromady celkovou 18. pozici. Pamětníci v české výpravě v tu chvíli zavzpomínali na Zdeňka Ustohala, který měl jako jeden z mála tento výpočet vždy na své straně – legendární je jeho „ochočený vzorec“ z mládežnického MS 2011, kdy mu kombinace 18. a 38. místa vynesla výslednou 25. pozici a tedy postup do semifinále...

Naším dvěma dalším juniorům seděly rozdílné cesty – Petr Čermák byl v první kvalifikaci 20., ve druhé 25., celkově mu patří 22. místo, Štěpán Volf byl v první cestě 26., ve druhé pak 22., celkově figuruje na 24. příčce.

V pořadí národů v lezení na obtížnost skončila Česká republika na 12. místě z 24 zemí, s těsným bodovým odstupem za 11. Švédskem a 10. Ukrajinou. Toto umístění se vypočítává jako součet bodů nejlepších lezců jednotlivých zemí v každé kategorii – do hodnocení ČR byli tedy započítáni tito reprezentanti: Trojan, Peltrámová, Svobodová, Vlčková, Jech a Kliger.

V lezení na rychlost předcházeli vlastnímu závodu oficiální měřený trénink. V něm kromě organizačních problémů, které z rychlosti udělaly spíš několikahodinový maratón, zaujal hlavně český junior Honza Kříž, když předvedl nejlepší čas dne – 6:47s! Tento čas už nikdo ani ve vlastním závodě nepřekonal. Honza pak v kvalifikaci lezl první pokus na jistotu, ve druhém mu byl připsán sporně ulitý start, což ho rozhodilo a po opakovaném startu mu pokus nevyšel, přesto postupoval do vyřazovacích bojů těsně z druhého místa. Tam ho většina diváků tipovala na vítěze, jenže ve čtvrtfinále nastala málo vídaná situace – Honza Kříž i jeho soupeř Rus Bogomolov dohmátli ve zcela shodném čase a oba závodníci proti sobě museli nastoupit znovu. V opakovaném kole ale Honza spadl a naděje na titul či medaili se rozplynula. Celkově tedy Honza Kříž obsadil 6. místo, což je sice dobrý výsledek, ale je jasné, že Honza má na víc, a vzhledem k dosaženým časům může být úspěšný i ve světovém poháru mezi dospělými. U Honzy bych chtěl ocenit také jeho pomoc ostatním závodníkům i to, že navíc pro výpravu pracoval jako zdatný fotograf.

Jedinou kategorií v rámci juniorského ME v lezení na rychlost, která měla vzhledem k počtu účastníků i osmifinále, byla dívčí kategorie A. Tam nás reprezentovala Veronika Scheuerová, která rychlost bere pouze jako doplňkovou disciplínu, přesto do osmifinále postoupila, a i když zde byla vyřazena, vybojovala celkově solidní 12. místo.

Mezi chlapci kategorie B se dobře prezentoval Matěj Burian – postup do vyřazovacích bojů mu sice unikl, ale celková 10. příčka a hlavně čas 9:73s jsou u tak mladého závodníka příslibem do budoucna.

V kategorii A se představili Pavel Krůtil a Jan Doseděl. Ani jednomu se nepodařilo postoupit z kvalifikace – Pavel Krůtil obsadil 12. a Jan Doseděl 13. pozici.

V pořadí národů v lezení na rychlost skončila Česká republika na 7. místě z 15 zemí. Do hodnocení ČR byli započítáni: Jan Kříž, Matěj Burian, Veronika Scheuerová a Pavel Krůtil.